

25 Μαΐου 2011

Παραμύθια

/ Θεολογία και Ζωή

Έβλεπα πέρυσι μία σειρά βίντεο στο Youtube, ένας Γέροντας ξεναγούσε στην Έρημο του Αγίου Όρους. Δεν ήταν απλός οδοδείκτης, ήταν επί της ουσίας πρεσβευτής του μεγαλείου, μυσταγωγός- όσο αυτό γίνεται. Ο λόγος του γλυκός. Οι βιωματικές του αναφορές στους Οσίους γεροντάδες που έμεναν σ' εκείνα τα κατ'επίφασιν "σπίτια" (γκρεμισμένα κι ετοιμόρροπα παραπήγματα, λαμαρίνες να πασχίζουν να καλύψουν σπηλιές, θεληματικές παραιτήσεις από κάθε υποψία άνεσης και συνδετικής με την ιδιοκτησία εγκατάστασης, εικόνες που θύμιζαν πραγματικά φωλιές πουλιών πάνω στους θαλασσινούς γκρεμούς) ήταν μελίρρυτες. Ο Γέροντας, μιλώνοντας, αλλοιωνόταν στο ύφος και γινόταν γλυκός. Όταν για λίγο η προσοχή του ξεναγούμενου, κοσμικού cameraman περισπάσθηκε, ο Γέροντας διέκοψε την ροή του, τον ανακάλεσε με άλλο ύφος, μπήκε για λίγο στην ανάγκη της προσωπικής επικοινωνίας που προσδιορίζεται από τις ιδιαιτερότητες και τις ποιότητες του δέκτη, κάνοντας ένα μικρό διάλειμμα από τον λόγο του, ενοχλημένος ευγενικά για την προσγείωση και την διακοπή της ροής, για να ξαναγυρίσει τελικά στην διήγησή του. [\(περισσότερα...\)](#)